

'Hvor er de voksne?' er en vittig roman til dem, der føler sig kørt over af tidsånden

Nina Lykke undersøger i *Hvor er de voksne?* en middelklasse, der har travlt med at analysere sig selv og hinanden, men måske ikke altid er lige god til at se sin egen rolle i problemerne. Foto: Agnete Brun

LONE KÜHLMANN

05.09.2026

BØGER // ANMELDELSE – Forfatteren Nina Lykke har med romanen *Hvor er de voksne?* et skarpt blik for den selvoptagede, langt hen ad vejen forkælede, middelklasse, der nok skal skabe deres egne problemer, skriver Lone Kühlmann. "Selv om problemerne sådan set kan forekomme reelle nok. Det er svært at føle sig overset og tilsidesat og ikke elsket nok. Men er det voksent?"

Hvor er de voksne?

Forfatter: Nina Lykke

Forlag: Gyldendal

Udkom d. 3. september 2026.

Hvor er de voksne? er en af den slags romaner, hvor man hele tiden genkender hovedpersonens overvejelser. I hvert fald hvis man er godt voksen og en del af den

middelklasse, der hele tiden føler sig kørt over af *tidsånden*.

Ganske vist drejer det sig her om den norske middelklasse, men den adskiller sig tydeligvis ikke påfaldende fra den danske.

Ida nærmer sig de tres. Hun er psykolog og arbejder som parterapeut. Hun havde et vanskeligt forhold til sin mor, der ikke var til at gøre tilpas. Nu er hun død. Men ikke forsvundet. Hun har taget bolig lige under Idas kraveben, og de har en løbende dialog.

Det er, som om hun som død har en større forståelse for Idas problemer, end hun havde som levende. Det kan have noget at gøre med, at det er Ida, der fortæller historien. Romanen er hendes monolog.

Ida er skilt to gange, men det siger hun ikke noget om til sine klienter. Det ville jo være, som hvis en meget overvægtig person ville ernære sig som kostterapeut, som hun siger til sig selv. Hun genkender sine klienters arketypiske historier.

De vil elskes, de vil ses, de vil være i centrum. Hun er irriteret over, at de er begyndt at kalde hinanden for *partner*. Hvorfor er de ikke længere kæreste, forlovede, kone eller mand? Er det i ligestillingens navn? Måske fordi dem, der føler trang til at gifte sig med en hund, ikke skal føle sig *stigmatiseret*?

Men Idas virkelige problem er yndlingsbarnet, sønnen Sigurd, der for fem år siden har afbrudt enhver kontakt med hende. Hun forstår ikke hvorfor. Han var så køn og dygtig og havde en hale af smukke, begavede kvinder efter sig.

Den Ida bedst kunne lide, var den livlige medicinstuderende Inger Merete fra en meget fin familie i Bergen. I norsk litteratur er familier fra Bergen altid meget fine. Det er nok al den handel og kultur.

Men det glider ud, og så træffer han Silje. Sigurd går nølende ind på, at hans mor og kæreste kan træffe hinanden på en cafe, og Ida er så vant til de kønne veninder, at hun automatisk begynder at præsentere sig for en flot kvinde, der kommer ind lige før Sigurd. Men det var en fejl, for Silje er en ubetydelig bleg kvinde, som ikke taler til Ida, men holder hånd med Sigurd. Derfra går det kun nedad.

Hvor er de voksne? læsser af

Romanen starter med, at Ida får en sms fra Sigurd. Efter fem år skriver han *Har du tid til at snakke lidt?* Og så får vi hele historien rullet op. Som psykolog ved Ida, at det er vigtigt at lade folk læsse af uden afbrydelser, og det er lige præcis den teknik, forfatteren Nina Lykke bruger på Ida. Hun får lov til at læsse af. Og vi læsere er psykologen. Og opdager længe før Ida, at hun er meget bedre til at analysere andre end sig selv. Ligesom alle os andre.

I *Hvor er de voksne?* lader Nina Lykke psykologen Ida få ordet. Hun analyserer sine klienter med stor sikkerhed, mens hun selv gradvist må erkende, at hun ikke nødvendigvis har samme overblik over sit eget liv. Foto: Agnete Brun

Efter en lang dag med empati og indlevelse i klienternes mere eller mindre trivielle problemer trænger hun ikke til sine egne, men til at smække benene op og se noget uproblematisk i TV.

Min egen mor var mani-depressiv, det der i dag hedder bipolar, og jeg glemmer aldrig, hvordan hendes psykiater efter en frustrerende samtale sagde, "efter sådan en dag, trænger man kun til at se en krimi i fjernsynet." Det sagt af et fremtrædende medlem af Psykiatrisk Selskab, der hele tiden fortæller os andre, at psykiske problemer er sygdom på linje med et brækket ben. Men hvad ved jeg? Kirurger trænger måske også til at se en krimi.

Det er en trist historie, men vittigt og underholdende fortalt. Og godt oversat af Andrea Fehlauer. Om den ender godt, er en smagssag

En af de udsendelser, Ida ser, er en dokumentar om en berømt amerikansk bordelmutter, der deler ud af sin visdom. Hun bliver spurgt, hvad man skal gøre for at holde på en mand og siger: *If he is well fed, and well fucked, he will usually stick around.*

Det får Ida til at tænke på, hvordan hun altid før i tiden gik i køkkenet og hørte radio, og svitsede hvidløg i olie og smør, mens hendes anden mand, Harald, gik rundt og snusede forventningsfuldt.

Det hele hænger sammen, tænker hun. I takt med at hendes mor blev syg og døde, og Sigurd blev fjern, blev hun for udmattet til at lave god mad og for træt til sex, og Harald forduftede med en kollega.

Hun er nået til det punkt, hvor hun begynder at mene, at det hele er hendes skyld. Hun har ingen tålmodighed med folk. Hun lader også sig selv forfalde. Går i en gammel grøn frakke, som hun selv en gang har foræret sin mor og nu har arvet.

Den har store lommer, så hun ikke behøver at gå med taske, og hun er irriteret over alle de uopdragne børn, hun møder. Den teenager, der sidder med snavsede sko oppe på sædet i bussen, mens faren ved siden af ikke reagerer. Tag benene ned, siger hun til pigen, der straks gør det. Det var det dig, der skulle have sagt det, siger hun til faren, der ser væk. Ida bliver over sig selv, men jeg synes nu, at det er meget fornuftigt at sige fra.

Det ligner ikke noget med de møgunger. Og de voksne, der ikke er der, selv om de sidder lige dér.

Forfatteren Nina Lykke har et skarpt blik for den selvoptagede, langt hen ad vejen forkælede, middelklasse, der nok skal skabe deres egne problemer. Selv om problemerne sådan set kan forekomme reelle nok. Det er svært at føle sig overset og tilsidesat og ikke elsket nok. Men er det voksent?

Det er en trist historie, men vittigt og underholdende fortalt. Og godt oversat af Andrea Fehlauer. Om den ender godt, er en smagssag. **Jeg** har ikke taget endelig stilling.

gyldendal

Hvor er de voksne?

Lone Kühlmann

Nina Lykke

LONE KÜHLMANN

Lone Kühlmann er journalist og forfatter. Hun har bestredet en række tillidsposter, bl.a. som bestyrelsesformand for TV 2 Danmark 1995-99.

POV Overblik

Støt POV's arbejde som uafhængigt medie og modtag **POV Overblik** samt dagens udvalgte tophistorier alle hverdage, direkte i din postkasse.

- Et kritisk nyhedsoverblik fra ind- og udland
- Indsigt baseret på selvstændig research
- Dagens tophistorier fra POV International
- I din indbakke **alle hverdage** kl. 12.00
- Betal med **MobilePay**

For kun 25 kr. om måneden giver du POV International mulighed for at bringe uafhængig kvalitetsjournalistik.

25 kr./md.